

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobce: X
adresa pro doručování X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6

proti

žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
zastoupen advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou
sídlem Masarykovo nám. 193/20, Děčín I

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2020, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Žalobce se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo

zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem (dále jen „magistrát“) ze dne 21. 4. 2020, č. j. X, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“)

2. Žalobce namítal, že žalovaný se nesprávně opíral o údajné rozhodnutí, o němž tvrdí, že způsobilo přerušení promlčecí lhůty. Dne 11. 1. 2019 vydal magistrát příkaz, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč, proti příkazu podal žalobce včas odpor. Dne 20. 4. 2020, tedy po uplynutí promlčecí lhůty podle § 30 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), tj. tedy po zániku odpovědnosti za údajný přestupek, vydal magistrát rozhodnutí, kterým žalobci uložil pokutu ve výši 2 500 Kč. Rozhodnutím ze dne 31. 8. 2020 žalovaný žalobcovo odvolání zamítnul. Rozhodnutí zdůvodnil tím, že dne 16. 7. 2019 vydal magistrát údajné rozhodnutí, o němž tvrdí, že způsobilo přerušení promlčecí lhůty.
3. Žalobce doplnil, že uloženou pokutu uhradil bankovním převodem dne 26. 4. 2021 na účet magistrátu, následně mu exekutor strhl z účtu ještě částku 500 Kč.
4. Podle žalobce bylo rozhodnutí ze dne 20. 4. 2020 vydáno po uplynutí promlčecí lhůty v rozporu s § 29 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky. Nulitní písemnost ze dne 16. 7. 2019, ze které magistrát dovozuje přerušení promlčecí lhůty, nebyla rozhodnutím podle § 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky, a proto nezpůsobila přerušení promlčecí lhůty. Písemnost nesměřovala vůči osobě žalobce, nýbrž vůči osobě neexistující, dále ustanovení § 7 odst. 8 zákona o silničním provozu uvedené v rozhodnutí, k jehož porušením mělo dojít, neexistuje.
5. Žalobce zpochybňoval závěr žalovaného, že jeho rozhodnutí nabylo právní moci doručením tzv. fikcí dne 29. 9. 2020. Namítal, že rozhodnutí mu nebylo doručeno. Podle dokumentů založených ve správním spise zaslal žalovaný žalobci zásilku celkem dvakrát, a to dne 30. 8. 2020 a 7. 10. 2020. Podle doručenek však provozovatel poštovních služeb v obou případech doručoval na adresu X. Žalobce prohlásil, že na této adrese nebydlí, nikde ji nestanovil jako adresu doručovací a s adresou neměl nikdy nic společného, proto doručení fikcí nelze aplikovat.
6. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud rozhodnutí žalovaného i prvostupňové rozhodnutí magistrátu zrušil a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

II. Vyjádření žalovaného

7. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný předeslal, že dle § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, se za den vydání rozhodnutí rozumí den předání stejnopisu k doručení, což se na písemnosti vyznačí razítkem „Vypraveno dne“.
8. Podle žalovaného byla správním orgánem vydána celkem tři rozhodnutí, kterými byl žalobce vždy uznán vinným, včetně příkazu, a odvolacím orgánem celkem dvě rozhodnutí. Poprvé byl běh promlčecí doby přerušen doručením příkazu dne 28. 1. 2019 do vlastních rukou žalobce. Podruhé byl běh promlčecí doby přerušen dne 18. 7. 2019, kdy správní orgán vydal rozhodnutí, kterým žalobce uznal vinným a které mu doručil dne 1. 8. 2019 do vlastních rukou. Toto rozhodnutí bylo zrušeno žalovaným dne 20. 2. 2020. Potřetí a naposledy byl běh promlčecí doby přerušen dne 21. 4. 2020, kdy byl žalobce uznán opět vinným z přestupku a rozhodnutí mu bylo doručeno dne 11. 5. 2020 za užití fikce doručení.

9. K prvnímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že žalobce do doby mezi oznámením příkazu dne 28. 1. 2019, tedy prvním přerušením promlčecí doby, a vydáním rozhodnutí dne 21. 4. 2020, kterým byla promlčecí doba promlčena potřetí, nezapočítal meritorní rozhodnutí vydané dne 18. 7. 2019, kterým byla promlčecí doba, necelých 6 měsíců od prvního přerušení promlčecí doby, přerušena podruhé. Žalovaný upřesnil, že všemi třemi rozhodnutími, včetně příkazu, byla žalobci za spáchání přestupku uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Pokud žalobce hovoří o částce 2 500 Kč, jedná se o částku pokuty a 1 000 Kč na náhradu nákladů správního řízení. Rozhodnutí magistrátu ze dne 18. 7. 2019, o němž žalobce tvrdí, že proti němu nesměřovalo, se žalobce včas a řádně odvolal s odůvodněním, že správní orgán neprokázal materiální stránku přestupku. K tomuto odvolání žalovaný prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání pro vady rozhodnutí, kdy jedním z důvodů ke zrušení rozhodnutí bylo chybně uvedené příjmení ve výroku rozhodnutí, kdy namísto správného „X“ bylo chybně uvedeno „X“. Tato chyba sama o sobě by vedla pouze ke změně rozhodnutí, ale ve spojení s jinou vadou rozhodnutí nezbylo žalovanému než prvostupňové rozhodnutí zrušit a vrátit věc k novému projednání. Novým meritorním rozhodnutím ze dne 21. 4. 2020 bylo poté rozhodnuto o vině žalobce.
10. V reakci na druhý žalobní bod žalovaný setrval na názoru, že rozhodnutí nabylo právní moci za použití tzv. fikce doručení dne 29. 9. 2020. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že v obou případech mu bylo doručováno na neznámou adresu X. Rozhodnutí bylo vypravováno celkem dvakrát, vždy cestou provozovatele poštovních služeb České pošty, s. p.. Dne 30. 8. 2020 bylo rozhodnutí vypraveno na adresu trvalého pobytu žalobce X, X. Pokud doručovací orgán adresu ručně přeškrtl a přepsal tam adresu X, neznamená to, že žalovaný doručoval na adresu jinou. Pokud jde o druhé doručování, žalovaný doručoval na adresu X, X, z procesní opatrnosti ve snaze doručit rozhodnutí žalobci do vlastních rukou, neboť byl přesvědčen o tom, že doručovací adresu si poštovní doručovatel nevymyslel. Na doručení rozhodnutí tzv. fikcí na adresu místa pobytu toto doručování nemělo žádný vliv.
11. Pokud by dal soud žalobci za pravdu a rozhodl, že rozhodnutí ze dne 30. 8. 2020 nebylo žalobci řádně doručeno, bylo by za datum doručení, a tedy i datum nabytí právní moci třeba považovat den 22. 3. 2021, kdy si žalobce pořídil u magistrátu kopii rozhodnutí žalovaného včetně doručenek. O tom svědčí úřední záznam o nahlédnutí do spisu, který žalobce podepsal. Na podporu svého názoru, že podstatné je, že žalobce měl možnost se s obsahem rozhodnutí seznámit, žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2015, sp. zn. 2 Af 15/2015. Žalobce se tak s rozhodnutím seznámil ještě v době před uplynutím promlčecí doby.
12. Z uvedených důvodů žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítnul s tím, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Posouzení věci krajským soudem

13. Podáním žaloby proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného bylo zahájeno řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v němž soud v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházejí ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu podle § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., přezkoumává zákonnost napadeného správního rozhodnutí.
14. Stěžejní otázkou v dané věci bylo posouzení okamžiku doručení napadeného rozhodnutí žalovaného, a to i vzhledem k potřebě soudu ověřit, zda jsou splněny zákonné podmínky pro meritorní přezkum napadeného rozhodnutí, mezi něž podle § 46 odst. 1 písm. b) ve

spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s. patří včasné podání žaloby, tj. v projednávané věci v zákonné lhůtě 2 měsíců od oznámení rozhodnutí žalobci doručením písemného vyhotovení.

15. K dané otázce soud ze správního spisu zjistil následující rozhodné skutečnosti:
16. V průběhu přestupkového řízení magistrát doručoval písemnosti žalobci na adresu trvalého pobytu X. O vině žalobce za přestupek magistrát nejprve rozhodl příkazem ze dne 11. 1. 2019, kterému se žalobce bránil odporem. Poté magistrát rozhodl o vině žalobce rozhodnutím ze dne 16. 7. 2019, které bylo vypraveno dne 18. 7. 2019: Protože bylo toto rozhodnutí k odvolání žalobce zrušeno žalovaným a věc byla vrácena k dalšímu řízení, rozhodl magistrát o vině žalobce dalším rozhodnutím datovaným dne 20. 4. 2020, které vypravil dne 21. 4. 2020.
17. Rovněž na adresu X, X, vypravil žalovaný dne 30. 8. 2020 rozhodnutí o odvolání datované až dne 31. 8. 2020, a to prostřednictvím provozovatele poštovní služby České pošty, s. p.. Dle údajů na vrácené obálce s doručovanou písemností byla písemnost poslána na adresu X. Žalobce nebyl při doručování písemnosti zastižen, dne 19. 9. 2020 byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu na místě zanecháno poučení, téhož dne byla zásilka připravena k vyzvednutí, což uvedla doručovatelka X. Žalobce si zásilku nevyzvedl, proto byla dne 22. 9. 2020 vrácena žalovanému. Dne 7. 10. 2020 žalovaný rozhodnutí vypravil opakovaně, tentokrát doručoval prostřednictvím České pošty, s. p. přímo na adresu X, X. Žalobce opět nebyl zastižen, dne 15. 10. 2020 byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení. Žalobce si zásilku nevyzvedl, ta byla vrácena žalovanému dne 27. 10. 2020. Žalovaný na doručovaném rozhodnutí vyznačil doložku právní moci s datem 29. 9. 2020, kdy, podle žalovaného, bylo žalobci rozhodnutí doručeno tzv. fikcí.
18. K ověření dalších rozhodných okolností nařídil soud ústní jednání, v jehož průběhu žalovaný setrval na svém stanovisku. Žalobce odkázal na žalobu, víc se k věci nevyjádřil, žalovaný rovněž odkázal na své písemné stanovisko.
19. V průběhu ústního jednání soud podle § 77 odst. 2 s. ř. s. doplnil dokazování. Z internetových stránek České pošty, s. p., sloužících k sledování zásilek, soud ve vztahu k písemnosti doručované žalovaným dne 30. 8. 2020 (č. zásilky X) zjistil, že zásilku Česká pošta, s. p. obdržela dne 31. 8. 2020. X ji doručovalo dne 10. 9. 2020, na jinou adresu, dne 18. 9. 2020 nebyl adresát zastižen, zásilka byla uložena a dne 22. 9. 2020 byla vrácena odesílateli. Uložení zásilky a její odeslání zpět žalovanému činila poštovní pobočka Olomouc 2. K doručování zásilky č. X Česká pošta, s. p. k dotazu soudu uvedla, že zásilka byla doručována dne 10. 9. 2020 doručovatelkou depa Olomouc 72 X. Tato doručovatelka zásilku poslala na adresu X, X, šlo o jednorázovou dosílku, zřejmě na základě jednorázového ústního či telefonického požadavku, žalobce neměl evidovanou žádost či opatření na dosílání pošty. Na dosílanou adresu měla provést doručení X dne 14. 10. 2020, protože to nezvládla, bylo provedeno opakované doručení. Opětovně doručovala dne 18. 9. 2020, adresát nebyl zastižen, výzva byla dle předpokladů vložena do domovní schránky na uvedené adrese, zásilka byla uložena na poště Olomouc 2 a po ukončení úložní doby vrácena. Soud dále z výpisu z Centrální evidence obyvatel (informačním systémem základních registrů) ověřil, že žalobce měl a stále má evidovaný trvalý pobyt na adrese X, X. Jiné důkazy soud neprováděl, žalobce na svých důkazních návrzích v žalobě netrval.
20. Zjištěné skutkové okolnosti posoudil soud následně. Mezi účastníky není sporu o tom, že žalovaný rozhodnutí o odvolání doručoval žalobci prostřednictvím České pošty, s. p. jako provozovatele poštovní služby v souladu s § 19 odst. 2 správního řádu, do vlastních rukou dle § 19 odst. 5 ve spojení s § 72 odst. 1 správního řádu. Zásadně bylo povinností žalovaného doručovat žalobci rozhodnutí na adresu jeho trvalého pobytu X, X, podle § 20

odst. 2 správního řádu, neboť žalobce pro účely přestupkového řízení neuvedl jinou adresu, na kterou mu mají být písemnosti doručovány ve smyslu § 19 odst. 4 správního řádu, a v informačním systému evidence obyvatel neměl evidovanou jinou adresu, na kterou mu mají být doručovány písemnosti. Z tohoto pohledu tedy nemělo druhé, z procesní opatrnosti žalovaným provedené doručování na adresu X, X, která nebyla adresou pro doručování, na řádné oznámení rozhodnutí a nabytí právní moci vliv.

21. Soud se tedy zabýval tím, zda byly při v pořadí prvním doručování napadeného rozhodnutí na adresu trvalého pobytu žalobce splněny podmínky pro doručování vyplývající z § 20, § 23 a § 24 správního řádu a zda nastala tzv. fikce doručení ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu. A jaký vliv měl na doručování postup České pošty, s. p., která zásilku s doručovaným rozhodnutím poslala na zřejmě žalobcem jednorázově sdělenou adresu.
22. Doručováním písemností v rámci služby tzv. dosílky se v minulosti zabýval Nejvyšší správní soud. Z jeho rozsudků ze dne 10. 4. 2013, č. j. 3 As 56/2012-29; ze dne 28. 8. 2013, č. j. 8 As 106/2012-40; či ze dne 12. 2. 2021, č. j. 5 As 82/2018-48, vyplývá, že zřízením této služby (ať již byla zřízena trvale či jednorázově jako v žalobcově případě) není založen žádný vztah mezi Českou poštou, s. p. a odesílatelem zásilky, z tohoto důvodu nemá adresa zvolená pro dosílku stejnou pozici jako řádně zvolená adresa pro doručování ve smyslu správního řádu. Na tzv. dosílací adresu sice lze písemnosti doručovat, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2013, č. j. 8 As 106/2012-40, neboť fyzické osobě lze v souladu s § 20 odst. 1 správního řádu doručovat kdekoli bude zastížena, nicméně je nutno zohlednit specifické důsledky doručování na tuto adresu. Platí, že na dosílací adrese nemůže být účastníku řízení písemnost doručena fikcí ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu. V rozsudku ze dne 12. 2. 2021, č. j. 5 As 82/2018-48, přitom Nejvyšší správní soud konstatoval, že postup České pošty, s. p. při doručování písemností, pokud je zřízena služba dosílky, není jednotný, neboť v některých případech neuloží písemnost na původní adresu, ale rovnou aktivuje dosílku a pokusí se doručit na dosílací adresu, kdy také písemnost uloží, není-li adresát zastížen. Zásadně platí, že účastníku řízení nemůže být postup České pošty, s. p. při nakládání se zásilkou, která je dosílána na jinou adresu, k tíži. Pokud ovšem účastník na dosílací adresu zásilku převezme, je naplněn požadavek materiálního doručení vyjádřený v § 20 odst. 1 správního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2013, č. j. 3 As 56/2012-29).
23. V souzeném případě z provedeného dokazování soud zjistil, že Česká pošta, s. p. při doručování rozhodnutí zásilku doručovala rovnou na dosílací adresu X (ať již bylo dosílání zřízeno jakkoli). Úkony k uložení zásilky ve smyslu § 23 odst. 4 a 5 správního řádu byly provedeny rovněž na této adrese, nikoli na adrese trvalého pobytu X. Účinky doručení tzv. fikcí ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu tedy dne 29. 9. 2020 nenastaly, napadené rozhodnutí nebylo při jeho vypravení dne 31. 8. 2020 žalobci řádně doručeno.
24. Jak již soud vysvětlil shora, účinky doručení tzv. fikcí nenastaly ani při jeho druhém vypravení žalovaným dne 14. 10. 2020 na dosílací adresu. Jiná situace by nastala v případě, kdy by žalobce na dosílací adresu doručovanou písemnost převzal do vlastních rukou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 2. 2021, č. j. 5 As 82/2018-48), o takový případ se však v dané věci nejedná.
25. Je tedy třeba souhlasit se žalobcem, že s obsahem napadeného rozhodnutí se prokazatelně seznámil až při nahlížení do spisu dne 22. 3. 2021, kdy mu byla rovněž předána kopie rozhodnutí žalovaného.
26. Jestliže žalobce podal žalobu proti tomuto rozhodnutí v pondělí 24. 5. 2021, učinil tak poslední den zákonné lhůty dle § 72 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s., a soud

přistoupil k meritorním přezkumu napadeného rozhodnutí.

27. Žalobce namítal, že o jeho vině za přestupek bylo rozhodnuto po uplynutí promlčecí lhůty dle § 30 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky, a tedy v rozporu s § 32 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona.
28. Pravidla pro běh, stavení a přerušení promlčecí doby, která v případě přestupku, jímž byl žalobce uznán vinným, činí podle § 30 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky 1 rok, jsou zakotvena v § 31 a § 32 uvedeného zákona.
29. Dle § 31 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky *promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.*
30. Podle § 32 odst. 2 uvedeného zákona *promlčecí doba se přerušuje*
 - a) *oznámením o zahájení řízení a přestupku,*
 - b) *vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným,*
 - c) *vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání;**přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová. Dle odst. 3 věta první platí, byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání.*
31. Žalobce spáchal přestupek dne 3. 1. 2019, promlčení doba počala v souladu s § 31 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky běžet dne 4. 1. 2019, konec maximální promlčecí lhůty připadá podle § 32 odst. 3 uvedeného zákona na 3. 1. 2022.
32. Jednoletá promlčení lhůta byla podle § 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti přerušena vypravením příkazu dne 14. 1. 2019, který je v souladu s § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu dnem jeho vydání. Dne 14. 1. 2019 teda počala běžet nová jednoletá promlčecí doba, jež by skončila dne 14. 1. 2020.
33. Ve shodě s žalovaným má soud za to, že podruhé byla podle cit. ustanovení promlčecí doba přerušena dne 18. 7. 2019 vydáním rozhodnutí č. j. X. Žalobci nelze přisvědčit, že k vydání tohoto rozhodnutí nelze přihlížet, neboť bylo vydáno neexistující osobě. Pokud magistrát ve výroku rozhodnutí uvedl, že z přestupku byl vinným uznán X“, jedná o zřejmou chybu v psaní příjmení žalobce, která neměla vliv na srozumitelnost výroku a zákonnost rozhodnutí, neboť žalobce byl jako obviněný dostatečně identifikován dalšími osobními údaji. Žalobce rozhodnutí převzal do vlastních rukou dne 1. 8. 2019 a podal proti němu odvolání, z jehož obsahu vyplývá, že žalobce neměl žádné pochybnosti o tom, že mu bylo jako obviněnému toto rozhodnutí adresováno. Zda bylo v rozhodnutí uvedeno chybné ustanovení zákona o silničním provozu či nikoli, nemá na běh promlčecí doby vliv. Dne 18. 7. 2019 tedy počala běžet nová jednoletá promlčení doba, jejíž konec by připadl na 18. 7. 2020.
34. Mezi účastníky pak není sporu o tom, že vydáním rozhodnutí č. j. X ze dne 20. 4. 2020, tedy jeho vypravením dne 21. 4. 2020 ve smyslu § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu, jak správně uvádí žalovaný, počala běžet promlčecí doba 1 roku znovu a skončila by dne 21. 4. 2021.
35. Pokud bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2020 žalobci doručeno dne 22. 3. 2021, bylo o jeho vině pravomocně rozhodnuto před uplynutím promlčecí doby a zánik jeho odpovědnosti za přestupek ve smyslu § 29 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky nenastal.

IV. Závěr a náklady řízení

36. Na základě shora uvedené argumentace shledal soud žalobu nedůvodnou a zamítl ji

postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

37. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
38. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 31. srpen 2021.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně